

Térj magadhoz, drága Sion

Pauli Joachim (1636–1708)

Luttenberger Tihanyi Ágost, 1890

vígasztaló éneke után Jeszenszky Károly, 1890

1. Térj magad-hoz, drága Si - on, Van még né-ked Is - te-ned,
Ki a-tyádként fel-karol-jon, S szí-vét osz- sza meg ve - led!

Azt bünte-ti, kit sze - ret, Másképp ő nem is te - het:

Sion, ezt hát jól gondold meg, S szabj határt bús gyötrelmed-nek.

2. Hullámok ha rémítenek Mérhetetlen víz felett, ∴ S a habok közt szíved remeg,
Hogy sírod is ott leled; Ha aludni látod őt, Ki reményed és erőd: Sion, soha ne feledd el: Ő megvívhat tengerekkel!

3. Bár hegy, halmok rengenének, Miket égi kéz emelt, ∴ S indulása a nagy égnek
Végromlásra adna jelt: Ezt látva is el ne hidd, Hogy ez a perc elveszít, Sion, addig meg nem dőlhetsz, Míg oltalmad Istentől lesz!

4. Bár könnyűid omlanának Gyöngyökül a tengerbe, ∴ És elhalván hangja
szádnak, Csak pihegnél, mint gerle, Bár vér volna bíborod S kő megszánna
nyomorod: Sion, ne félj a gonosztól, Baj nem ér, míg Benne bízol!

5. Bár hordozzad zsarnok láncát, Érjen kínos rabhalál, ∴ Ha hitedet el nem
játszád, Útad égbe nyitva áll. Örvendj mindig és vígadj, Emlékezz, ki népe vagy!
Sion, nincs több Isten egynél, Benne hát ne kételkedjél!

6. Ó, ne csüggedj, ím az estnek Már leszállnak árnyai, ∴ Kihez ajkid oly hön
esdnek, Halld: Atyádnak hangja hí. Ő gyalázat, kín helyett Néked jobbán ad
helyet; Sion, a menny lesz te részed, Föld gyötrelmét hát ne nézzed!

7. Végső áldást mondj hazádra, Mely távolról int feléd, ∴ Égi honnak a határa Van
már hozzád közelébb. Édes érzés mért fog el, Melytől olvad szív, kebel? Sion,
minden másképp lesz ott, El fog tűnni nagy sírásod.

8. Angyalok, ti fényes lelkek, ZengjeteK víg éneket, ∴ Mert már biztos révbe tért
meg, Kit bús szélvész hányt-vetett! Már meggyőzte a halált, Istenéhez égbe szállt:
Sion, onnan számkivetni Nem fog téged soha senki!